

то есть като са натопи хлѣбъ-а въ вино-то, кои-то и двѣ-тѣ тѣзи, сирѣчь и хлѣбъ-а и вино-то освещенни сѣ и претворени въ тѣло и кровь Христова при свършеннѣ-тѣ актѹргіѣ.

И сами-тѣ часоке сѣ различни отъ онѣзи, кои-то са четѣтъ предъ обичнѣ-тѣ актѹргіѣ, и много сѣ по дълги; освѣтъ отреденнѣ-тѣ при псаломѣ, чете са на сѣкѣй часъ юще и поедна катисма, кои-то догдѣ са исчете на три пѣти са казва слава и аллилуѣа, както и на утреннѣ-тѣ, а на шестый-а часъ дохожда и юще нѣщо изъ пророчества-та. Като са свършѣтъ тѣзи катисми, священникъ излѣзва отъ олтаръ-а, и предъ двери-тѣ сѣзъ сички-тѣ вѣрны покланѣва са три пѣти до земнѣ-тѣ; читающи главный-а стихъ всакаго часа, кой-то показва, защо христиани-тѣ празнѣватъ онзи часъ сѣзъ молитвѣ.

Третый-а сѣ утѣхѣ споманѣва сошествіе-то на светаго дѹха: „Господи, кой то проводи на аполи-тѣ пресветый-а свой дѹхъ въ третый-а часъ, не дѣй го, благій господи, зема отъ насъ, ами подноки насъ, кои-то ти са молимъ.“

Тзи е дивна и подѣрнѣ-та: „кой то въ девѣтый-а часъ заради насъ вкѹси смърть сѣзъ тѣло-то си, усмърти мѣдроканіе-то на наше-то тѣло, Христе боже и спаси ны.“

За да са уничтожи това сѣтно мѣдроканіе юще по много, то при свършваніе-то на сѣкѣй часъ священникъ-а пакъ излѣзва при народъ-а, и като си подигне рѣще-тѣ къдѣ небе-то и са поклони